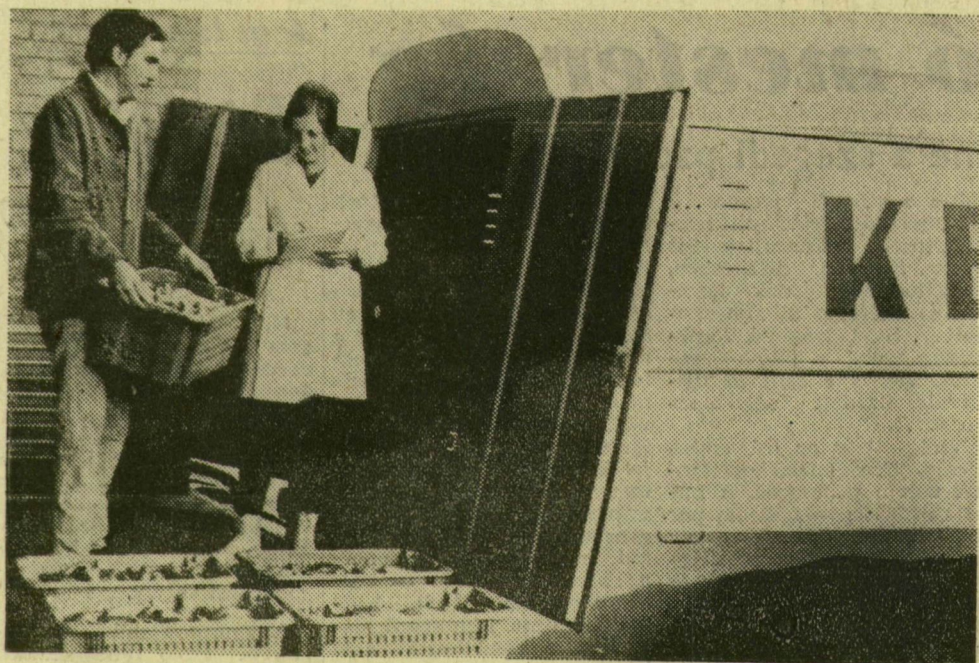

Hajnali hajrá

Kora hajnalban indulnak dolgozni azok a munkások, akiknek gondoskodniuk kell arról, hogy az iskolába induló gyermekek reggeli kifizetése s mindennapi kenyérünk időben a boltokba kerüljön. A kenyérgyár csarnokában és udvarán nyüzsgő készülődés. Bent az egyik hosszú futószalagon kiflik száza érkezik percenként, hogy a gép végén álló aszszony alig győzi kapkodni, számlálni, s ládába rakni. A rekeszekből ember magasságú oszlopokat építenek, a másik oldalon pedig a kenyérkihordók akasztják kampós botjukat a rakományokba, s az ajtóhoz húzzák. Ott zárt autókba rakják, és elindulnak, hogy a kenyeret és a péksüteményt szétosszák a szegedi üzletekben.

ÜZLETRŐL ÜZLETRE

Kovács József gépkocsivezető és Vári Péter áruszállító a Szegedi Sütőipari Vállalat 1-es számú üzeméből, valamint a Maros utcai részlegéből hordja a kenyeret a Belvárosba, a Marx térre és környékére, Móravárosba és Alsóvárosra. Kocsijukban kilós vevnek és Favorit, valamint kerek vágott kenyerek lapulnak. Zsótér Antal egyedül látja el mindkét munkakört, kenyeret és péksüteményt szállít ugyancsak Alsóvárosra, Szentmihálytelekre, Hattyas- és Ságvártelepre. A hatalmas területen általában naponta kétszer fordul, de szombaton és ünnepek előtti napokon nem ritka a négy fuvar. A házigyár, a tejipari vállalat, a gumigyár, a DEFAG és a Belkereskedelmi Szállítási Vállalat üzemi büféjében Kovács Béla visz kiflit, s zsömlét — ugyancsak egyedül.

Felkapaszkodok az egyik éppen indulni készülő autó ülésére, Varga Mihály mellé, s nemsokára már a Vársárhelyi Pál, majd a Bakay Nándor utcán robogunk. Még 6 óra sincs, de utitársam már másodszer fordul — az első szállítmánnyal fél 5-kor indult. Most a Gutenberg utcáról a Lenin körútra, innen pedig a Kölcsey utcára fordulunk. A Hági-söröző előtt legalább húszan várnak, időt, s fáradságot nem kímélve, a reggeli feldecire. Az első állomás a Klauzál téri csomópont. Az út olyan keskeny, hogy az autó mellett alig férnek el a siető személygépkocsik. Varga Mihály háromszáz kiflit visz az üzletbe, s már jön is vizsgáló. Arra most nincs idő, hogy az átvétellel közösen megszámolják az árut, megteszik ezt a boltban egyedül — kölcsönösen megbíznak egymásban. Negyed 7 előtt már az ELIKER 7-es árudájában vagyunk, a Kiss Menyhért utca és a Széchenyi tér sarkán, ahol 200 darab zsömlét, 60 darab félkilós és 30 negyedkilós zsúrkenyeret, valamint 30 zsemlecipőt hagyunk. Azután to-

vább megyünk az ugyan-csak Széchenyi téri ÁFESZ-üzletbe, és a Városlátó Szövetkezet boltjába. Továbbra is meghatározott útirányt követve, ésszerű sorrendben érintjük az árudákat, először azokat, amelyek 6-kor nyitnak, majd a 7-kor kezdőket. A tejvókat, bisztrókat már az első fordulóban el kellett látni, hiszen a reggeli tejes italok nem fogynának kifli nélkül. Tudni kell a kihordónak, hogy kakaó és tejeskávé mellé csak jó nélküli péksüteményt kaphatnak, s hogy a szállodákban 7 órakor ülnék asztalhoz a legkorábban kelő vendégek.

A BETEGEK ADAGJA

Kenyérgyári úti üzembe megyünk, s felpakolás után nemsokára a II-es kórház udvarába érünk. A kifli és a zsömlé itt is sötét, minden kórházban és klinikán csak ilyen adhatnak a pácienseknek. Következő állomásunknak, az I-es kórház. Mikor a kórház konyhájából kiérve a kocsiba szállunk, alig tudunk kikanyarodni az ajtó elől, mert mellénk állt a tejipari vállalat autója, s egy gázpalackszállító kocsi. Harag nélkül kerülgetjük a járműveket, sőt a vezetők barátságosan integetnek egymásnak. Tudják, valamennyien azon fáradoznak, hogy a betegek semmiben se szenvedjenek hiányt.

Tovább megyünk a 88-as, a 64-es, majd a Feltámadás utcai 75-ös ELIKER-árudába. Később csodálkozva látom, hogy a Tavasz utca és Óthalom utca sarkán levő városszéki kis üzletben Varga Mihály kétszáz kiflit és húsz darab zsömlét hagy. De amikor gyöngyöző homlokkal visszaül mellém, elmondja, hogy ide járnak reggelit vásárolni a Fonalfeldolgozó Vállalat dolgozói, ezért kell ilyen sok péksütemény. Most végre arra is van idő, hogy társam magáról beszéljen.

— Már húsz éve vezeték gépkocsit — meséli. — A vállalatához 14 éve kerültem, de 1967-ben öt évre átmenetileg a Gabonatermesztési Kutató Intézetbe. Miután visszajöttem, jóformán minden héten mással kellett dolgoznom. Idén egész évben egy árukihordó volt mellettem, de néhány hét óta megint mással járnak. Ma azonban ideiglenesen még ő is elkerült mellőlem.

Varga Mihály tavaly gépkocsieloadói tanfolyamot végzett, idén ősszel pedig beiratkozott a Rózsa Ferenc gimnáziumba. Otthon sokszor együtt tanul kislányával, akik általános iskolások.

Egyikük a Szegedi Kender csapatában kézilabdázik három éve, pedig még mindössze 12 éves.

MIÉRT VÁNDOROLNAK?

Utunk utolsó szakaszán, a Bocskai utcán járunk. Kétszáz péksüteményt kap a DÉLEP-központ büféje, s ötszázat az ELIKER 120-as számú üzlete. Miután visszaérünk a sütőüzembe, megvölök eddigi társamtól, s Lázár Jenőnek szállítási előadótól kérem meg, vajon mi az oka náluk a munkaerő-vándorlásnak.

— Általában fiatal emberek jönnek hozzánk, s kezdetben majdnem mindegyikük lelkesen dolgozik. Később azonban már fárasztónak találják a korai felkelést és sokan megválnak tőlünk. Elsősorban azok, akik minden este szórakozni járnak. Érthető, hogy ha valaki éjjel körül fekszik le, nehezen tud felébredni néhány óra múlva. Aki azonban elégnék találja a heti egy-két kimaradást, megerőtlenítés nélkül tud nálunk dolgozni.

— Megterhelő lehet még az is, hogy a gépkocsivezetőknek és árukihordóknak nem a műszak közepe táján kell legnagyobb teljesítményt nyújtani, mint másutt, hanem a hajnali, s reggeli órákban. Csak 9 óra után engedhetnek ki valamelyest.

Ezt a munkatempót az üzletek igénye diktálja. Reggel 6-tól 8 óráig a napi száz-ezer darab péksütemények 80 százalékát kell kiszállítani, hiszen később már nem veszik meg a vásárlók. A kenyérféléket — amelyekből szombaton mintegy 500 mázsát, más napokon pedig 320 mázsányit igényelnek — egész nap hordják a több mint 250 szegedi üzletbe.

Még a látogatásom elején levettem a szalagról egy néhány perccel azelőtt megsült kiflit, hogy megeggyem, de nem nagyon ízlett. Úgy látszik, ennyire frissen még nem az igazi. Vagy talán a kifli olyankor is ízletes, csak annak nem, akinek szokatlan a hajnali felkelés?

Szirák József

Fejlesztik

a növénytermelést

A MEM-ben jóváhagyták a növénytermelési rendszerek 1975. évi fejlesztési tervét. A termelési rendszerek operatív bizottsága a társzárak és az érdekelt szervek bevonásával állásfoglalást alakított ki, ezt a minisztérium elfogadta, ezek szerint az 1974. évi 578 ezer hektárról jövőre 885 000 hektárra nő a termelési rendszerek területe.

Személyzeti munka a téeszekben

A Szegedi TESZÖV, figyelemmel a párt Központi Bizottságának 1973. november 28-i határozatára, napirendre tűzte a jogszabályok alkalmazásának hatékonyabbá tételét; a tagszövetkezetekben folyó személyzeti munkát, s annak továbbfejlesztését. Hiszen a személyzeti munka az egész üzem életére, jövőjére hatással van, jelentősen segítheti a vezetést és a munkamegosztás tökéletesítésében is részt vállal. A szervezettség javulásával gazdasági és társadalmi feladatok megoldását segíti.

1.

A mezőgazdaság szocialista átszervezésének időszakában a szövetkezeti vezetők kiválasztása a párt és tanács szervek feladata volt, természetesen egyetértésben a tagsággal. Nyilvánvaló, hogy a legtöbb közös gazdaságban olyan emberek kerültek a vezetésbe, akik a későbbiek során jelentős eredményeket értek el, növelték a közös vagyont, a tagok anyagi és kulturális, szociális ellátottságát. Kevés kivételtől eltekintve tehát megfeleltek a várakozásnak. Igaz az is, hogy magasabb iskolai végzettséggel többségükben nem rendelkeztek.

Időközben több rendelet jelent meg, határozat, a szövetkezetekben levő személyzeti munka tapasztalatairól. Így érvényesült a hármas követelmény, s a szakember ellátottság tervszerűbb lett, megkezdődött a vezetők, szakemberek továbbképzése, nevelése, ugyanakkor javult a személyzeti munka adminisztrációja is.

A 19/1974. MEM. rendelet további előrelépést jelent. Tartalmasabb, színvonalasabb káderpolitikai elveknek megfelelő munkavégzést segít elő. Egyértelműen előírja, hogy a személyzeti munka vezetői tevékenység, s egyben fontos politikai munka, amellyel körültekintéssel kell foglalkozni.

Az elmúlt öt esztendőben javulás mutatkozik a Szeged környéki termelőszövetkezetekben. A vezetők és a szakemberek túlnyomó többsége megfelelő vezetőképességgel

és gyakorlattal rendelkezik. Politikailag és szakmailag felkészült, a munkaterület ismeri. A nyugdíjba vonult elnökök helyét magasabb képzettségű személyek töltötték be, emellett több elnök szereztte meg időközben a szükséges képesítést. Ennek ellenére gyenge és alkalmatlan a vezetés még néhány téeszben, illetve szakszövetkezetben. Különösen a szanálásra került közös gazdaságoknál bizonyosodott be, hogy a gazdálkodási veszteségek, eredménytelenségek egyik oka a vezetésben keresendő. Hosszú gyakorlat bizonyítja azt is, hogy szoros összefüggés tapasztalható a vezetés színvonala, hatékonysága, a szakemberek felkészültsége, tevékenysége és a jó gazdasági mérleg között. Ma már jogszabály írja elő az egyes munkakörök betöltéséhez szükséges iskolai végzettséget, illetve annak megszerzését. A megfelelő képesítés hiányában leváltható, vagy alacsonyabb munkakörbe helyezhető a vezető.

2.

A szegedi és Szeged környéki gazdaságokban 24 egyetemet végzett, 3 felsőfokú és 27 középfokú vagy szaktanárius képzettségű dolgozó lát el főigazgatói munkakört. A főállatenyésztők közül 14-nek van egyetemi vagy főiskolai végzettsége, 15-nek felsőfokú technikum, 9-nek pedig középfokú technikum. Egyik leg súlyosabb gond a főigazgatói munkakörben mutatkozik. Egyetemi, főiskolai végzettséggel mindössze nyolcan rendelkeznek, csupán mérlegképes könyvelői vizsgával 21-en. A megnövekedett szövetkezeti önállóság és jövődelmezőbb gazdálkodás, azok a vállalati tendenciák, amelyek az utóbbi években hódítanak, az átlagosnál magasabb szakképzettséget követelnek a főigazgatóktól is. A mérlegképes számviteli oktatás inkább a könyvelés technikájára, a szakmai ágazat számlakereteneinek ismeretanyagára korlátozódik. A szövetkezetek elnökeinek és a vezetőségnek hasznos tanácsadója kell, hogy legyen a főigazgató. Eppen ezért a

termelőszövetkezetek jól fel-fogott érdekében a mércét sokkal magasabbra indokolt felelni. Jellemző az is, hogy egyik-másik vizsgálat éppen a népgazdaság és a szövetkezet érdekében hátrányosan értékeli több szövetkezeti főigazgató tevékenységét.

Örvendtes viszont, hogy az elnökök 6,4 százaléka az elmúlt két esztendőben rendszeres továbbképzésen vett részt, a MEM mérnök és vezetőképző intézete által szervezett tanfolyamon. A TESZÖV újabb kezdeményezésekre készül, az új évtől kezdődően lehetőség nyílik az oktatás teljesebb és jobb megszervezésére. A szövetkezetek elnökei értik a párt, és kormány politikáját, a vezetésre általában alkalmassak, és megfelelően szolgálják a csoportérdekek mellett a népgazdaság érdekeit is.

3.

A vezetési ismeretek fejlesztése és a helyes vezetési módszerek alkalmazása még nem kielégítő. A változó körülmények, a bonyolult mezőgazdasági problémák és az emberek közötti különbözőségek miatt nem minden vezetőnek sikerül megfelelően a megnövekedett feladatokhoz e téren felmenni. Ezért a hármas követelmény összhangjának érvényesülése érdekében a politikai felkészültség mellett a vezetői készség, a vezetési módszer javítása, finomítása kell, hogy legyen a további feladat. A politikai továbbképzés és a továbbtanulás érdekében a jövőben a területi pártszervekkel jobban együtt kell működni, és útmutatásuk alapján a beiskolázásokat teljesíteni. Alapvető követelmény a vezetői szervezett politikai továbbképzése, ez alól senki nem lehet kivétel.

Területi Szövetségünk javasolta, hogy minden 45. életévét be nem töltött vezető jogszabályilag is kötelezni kell politikai, szakmai és vezetői ismereteinek továbbképzésére, megszerzésére.

Árendás György,

a Tsz Szövetség elnöke

Tegnaptól: közvetlen telefon

Moszkva-Budapest távhívórendszer

Hétfőn, tegnap délelőtt Rödönyi Károly közlekedés- és postaügyi miniszter dolgozószobájában megcsendült a szürke színű külön telefonkészülék, amelyen közvetlen telefonhívás érkezett Moskvából Budapestre. A hívó Ny. V. Talizin, a szovjet közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese volt, s köszöntötte miniszterünket abból az alkalomból, hogy megindult az automatikus telefonforgalom Moszkva-Bu-

dapest között. Az ünnepi telefonbeszélgetésnél ott volt V. J. Pavlov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete és Tóth Illés, a posta vezérigazgató-helyettese.

Az első telefonbeszélgetésben Ny. V. Talizin hangsúlyozta, hogy a közvetlen telefonkapcsolat szélesíti és könnyíti a Szovjetunió és Magyarország állampolgárai közötti érintkezést.

Rödönyi Károly válaszában örömet fejezte ki, hogy a Moszkva-Budapest közötti automata távbeszélő szolgálat meggyorsítja a közvetlen szóbeli érintkezést a két ország fővárosa között. Az automata távbeszélő szolgálat bevezetése bizonyította annak az országaink közötti igen jó műszaki-tudományos együttműködésnek is — hangsúlyozta — amelynek eredményeként végre tudjuk hajtani a KGST-tagországok komplex hírközlési programját.

A miniszter az ünnepi hí-

vást követően elmondotta, hogy a szocialista országok postaügyi miniszterei 1969. évi bukaresti tanácskozásán hoztak határozatot a szocialista országok fővárosai közötti automatikus telefonhívásokról. A Moszkva-Budapest közötti telefonforgalomban a moszkvai előfizetők közvetlenül egyidőben hat áramkörön hívhatják a magyar fővárosi telefonelőfizetőt. Ez az összeköttetés a forgalomtól függően tovább bővíthető. A többi szocialista országgal a következő években vesz-szük fel a közvetlen telefonkapcsolatot.

Magyarország 1971-től Berlinnel, Frankfurtal, Béccsel, Stockholmmal és Zürich-hel vette fel a közvetlen telefonforgalmat, ami azt jelenti, hogy az említett városok telefonelőfizetői közvetlenül hívhatják a magyar telefontulajdonosokat. A ki-menői távhívás egyelőre még csak félautomatikus.